

byggd tillbåtsman storp, från hemman, som sedan kommit i annan egares hand skulle till denne afträdas utan all ersättning för torpjordens inhägnande, odlande och bebyggande.

Det är af här framhållna skäl och förhållanden samt i betraktande af den osäkerhet som vidlåter besittningen af till båtsmanstorp från vissa hemman utlagd jord uti omkring 200 af Gotlands 260 båtsmansrotar, som jag föränlåtes vördsammast motionera,

att, derest Riksdagen icke i sammanhang med den organisation, som i rikets försvarsväsende förestår, skulle finna skäligt helt och hållet indraga båtsmanshället på Gotland och sålunda göra båtsmanstorpens derstädes obehöfliga, Riksdagen ville för sin del besluta en sådan förklaring öfver intecknings- och jordafsöndringslagarne, att afsöndring från hemman af jord till båtsmanstorp på Gotland, må blifva orubblig, fastän behörigen tilkommen afhandling derom icke är intecknad i det hemman, hvarifrån afsöndringen sketti, utan blott till Konungens Befallningshafvande ingifven, antagen och i länets jordebok och roteringslängd antecknad.

Stockholm den 29 Januari 1871.

Ludvig Norrby,
för Gotlands läns södra härad.

N:o 141.

Af Herr O. P. Rylander: Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t att till tjänsteman vid statens jernvägar icke måtte förordnas någon som förut innehar ordinarie tjänst.

Som de olägenheter jag i motion N:o 28 vid sistlidne riksdag påpekade, rörande officerares antagande som tjänstemän vid statens jernvägar, ännu i oförminskad grad qvarstå, tillökade derigenom att Kongl. Maj:t på Jernvägsstyrelsens framställning, i skrifvelse den 5:te sistlidne Maj till generalbefälet i

militärdistriktet, i nåder stadgat, att officer, anställd vid statens jernvägstrafik, må hvart annat år vinna befrielse från vapenöfningar vid regementet. Att Jernvägsstyrelsen, genom utverkandet af denna skrifvelse, sökt skydda såväl sig som de officerare, som der hafva anställning, för det klander en öfverträdelse af instruktion för statens jernvägstrafik af den 17 September 1869 kan medföra, synes tydligt. För att ännu mera visa de olägenheter och den misshushållning, som genom officerares antagande till tjänstemän vid statens jernvägar uppstå, får jag nämna, att det finnes flera officerare, som i 6 å 8 år varit anställda vid statens jernvägar, långt aflägsne från det regemente de tillhört, som endast omkring hvart annat år, vid regements- och befälsmöte sig inom regementet inställt, och genast derefter återvändt till sin jernvägstjänst. Kan en sådan officer med denna tjänstgöring blifva öfvad eller skicklig militär? Jag tror det icke. Likväl hafva dessa under tiden vunnit befordran från långt ned i löjtnantsgraden till kaptenen och någon har äfven snart 2:ne år varit kompanichef utan att ännu någon gång haft sin fot der kompaniet är förlagdt, och således blott efter kartan vet hvar detta är. Vid detta förhållande torde synas, att en sådan tjänstemans mening är att få åtnjuta lön för 2:ne tjänster, utan att kunna sköta dem båda, och vid inträdd pensionsålder komma i åtnjutande af pension för trogen tjänst.

Den ofvannämnda skrifvelsen gifver äfven anledning till det antagande, att mera befäl skulle vara att tillgå än behovet kräfver; att så icke är förhållandet, synes af de anslag Kongl. Maj:t vid innevarande riksdag äskat till förökadt befäl. För någon kan möjligen oftanämnda skrifvelse gifva anledning till den tanke, att den tillkommit därför, att Kongl. Maj:t ansett nödigt, att officerare få kännedom af detaljerna vid tjänstgöringen å statens jernvägar; och hade en sådan tillåtelse för någon kort tid lemnats yngre officerare i underlöjtnantsgraden, af hvars militäriska tjänstgöring staten längre kunde haft nytta, är möjligt att deraf kunde skördats fördel, men att det lemnas äldre som vid snart uppnådd pensionsålder tänka lemna militärtjensten tror jag vara utan gagn. Att den dubbla tjänstgöringen på skilda orter verkar förlamande och är en misshushållning med såväl statens medel som krafter, och en orättvisa vid befordring såväl inom militär- som jernvägstjänstemännen torde lätt inses, hvarföre jag vördsamt förnyar mitt förslag,

att Riksdagen måtte besluta ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse, hvaruti begäres,

att ingen till tjänsteman vid statens jernvägar måtte förordnas, som förut innehar ordinarie tjänst på stat.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

O. P. Rylander.